

Nr 31.

Av herr **Holmgren m. fl.**, *angående den riksdagens ledamöter tillkommande ersättning för resekostnad till och från riksdagen.*

Nu gällande resereglemente för statens ämbets- och tjänstemän är delvis baserat på den principen, att ersättning för havda resekostnader skall utgå med ett belopp, som motsvarar de verkliga kostnaderna. Så t. ex. äger den, som företagit en järnvägsresa och därunder icke begagnat sig av sovplats, icke rätt att debitera staten för sovplats, ändock han varit berättigad att använda sig av sådan.

När riksdagens ledamöter resa till och från riksmöte, äga de däremot beräkna ersättning för 1 kl. järnvägsbiljett och sovplats även om resan företagits på 3 kl. under dagen, varemot de icke äga rätt att beräkna något dagtraktamente.

Otvivelaktigt skulle resereglementets ovannämnda princip vinna i auktoritet genom att tillämpas även på riksdagens ledamöter. Det förhållandet, att en ersättningsberäkning, som avlämnad av en riksdagsman betraktas fullt korrekt, medför ansvar för tjänstfel om avgiven av en statens ämbetsman, kan icke vara lyckligt.

På den grund få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta, att riksdagens ledamöter vid resa till riksdagen vid dess början och från densamma vid dess slut äga rätt att beräkna ersättning enligt gällande resereglemente och efter den klass som riksdagen må finna skälig.

Stockholm den 17 januari 1925.

Bj. Holmgren.

Cl. Lindskog.

J. Fjellman.
